

[Lykketoft]

meget vægt i denne sag, om, at skattereformen vil have en betydelig opsparingsfremmende virkning i samfundet, og at den dermed også finanspolitisk kommer i balance.

At det vil være tilfældet, understøttes jo også af, at store befolkningsgrupper af mange forskellige grunde – større lønstigninger end de 2 pct., stigende ejendomsvurderinger og sådan noget – får en indkomstfremgang, der langt overstiger de 2 pct., som vi regulerer personfradrag og skalatrin med. Deri ligger jo også en automatisk finansiell virkning indbygget i skattereglerne, i princippet på samme måde som før skattereformen, men i praksis i disse år stærkere, end vi har set det tidligere.

Hagen Hagensen (KF):

Siden vi havde førstebehandlingen den 13. december 1985, hvor jeg redegjorde for det konservative folkepartis synspunkter vedrørende skattereformen, har der været et omfattende udvalgsarbejde, hvorunder mange, mange forhold er blevet belyst og behandlet. Jeg vil ikke som den forrige taler gå i enkeltheder, men henvise til betænkningerne og det i forbindelse med disse optrykte bilag fra udvalgsarbejdet.

Det konservative folkeparti har lod og del i skattereformen, som den grunder sig på aftalen mellem regeringspartierne, socialdemokratiet og det radikale venstre fra juni i fjor, ingen tvivl om det. Lod og del i noget betyder, at man giver tilslutning til det og har medindflydelse på det, heller ingen tvivl om det.

Men lod og del betyder ikke, at det konservative folkeparti som deltager i skattereformen får nøjagtig det skattesystem, som vi helst ville have haft. Lad det blot være gentaget, at den proportionale skat ført til tops fortsat er vort mål, når mulighederne derfor praktisk og økonomisk er bragt til veje.

Det er af betydning, at generelle skattelove som dem, vi har til behandling her i dag, gennemføres med et bredt flertal her i tinget, fordi de vedrører alle borgere, hvis skattetilsvaret skal fastsættes.

Vi slutter os til skattereformens formål: at sænke den marginale beskatning, at fremme opsparring, at imødegå skattetænkningen, at bedre børnefamiliernes kår og at tilgodese personer med ringe skatteevne.

Vi finder, at der med reformen på baggrund af de muligheder, der har været til stede, og med de givne forudsætninger for en skattereform, der økonomisk skal hvile i sig selv og stort set skal give det samme provenu, som der hidtil har været, sker opfyldelse af det, der er sat som mål.

Afgørende er det, at der generelt for personer sker lettelse i beskatningen. Opdelingen af indkomsten i en personlig indkomst, som den nærmere er beskrevet, og en kapitalindkomst, som også er ganske nøje fastlagt, betyder, at reformen ikke mindst har betydning for opsparringen. De udgifter, der berettiger til fradrag – og her må det indskydes, at der jo i forbindelse med reformen sker en fradragssånering – omlægges til at være fradrag i den skattepligtige indkomst, der jo fastholdes som begreb, og får samme skattemæssige værdi for alle bortset fra særlige områder, hvor der i lovenes bestemmelser er givet adgang til at fratække dem i de forskellige former for indkomst.

Jeg understreger i denne forbindelse, at rentefradragsretten – om end i ændret form – er bevaret, og at vi lægger særdeles megen vægt på det.

Det er væsentligt for opsparringen, at kapitalindkomst undergives en ensartet beskatning. Det er ligeledes væsentligt, at beskatningen af personlig indkomst lempes, og at den højeste beskatning heraf fremover sænkes med 5 pct. Og det er også væsentligt, at vi kommer til at arbejde med tre skatter, der i realiteten er proportionale skatter beregnet på hver sit grundlag, og som sammenholdt med, at vi har en ensartet skatteværdi for de fradragsberettigede udgifter, gør forholdene overskuelige.

Med overgangsordninger for omlægning af kapitalindkomst og for fradragsberettigede udgifter, navnlig for renter, er det tilstræbt at skifte sol og vind lige, således at hver bærer sin skattebyrde, men ikke andres. Dette er et afgørende grundlag for reformen.

Skattereformen er ud over personskatteloven udmøntet i en række lovforslag, hvoraf vi tidligere her i tinget har vedtaget ændret lovgivning om lejeværdi, om repræsentationsfradrag, kursgevinstordning og ordning af ændring af visse livsforsikringer. Foruden personskatteloven, som vi drøfter nu, er der en række lovforslag til drøftelse i dag om fonde og foreninger, om børnefamilier, pen-